

ling, for Diebliffet bliver at gaae tilbage til de i den nu gjeldende Finantslov anførte Summer; den fornødne Rettelse vil da ogsaa kunne skee, forsaavidt det den ærede Rigsdag foreslagte Lovudkast om Udskrivningsvæsenets Ordning maatte blive vedtaget i rette Tid for at kunne udføres til den Termin, som i Loven er fastsat.

Forsaavidt der af det ærede Udvalg i Forslaget under Nr. 5 er foreslaaet, at Cassererens og Bogholderens Gager ved Brandforsikringsfondene skulde bortfalde ved Vacance, kan jeg vel ikke antage, at Sagen, naar Vacance i sin Tid indtræder, for begge disse Poster vil kunne ordnes aldeles uden nogen ny Budgetpost, thi der vil nødvendigviis udføres noget Tillæg til den Embedsmand, som maatte bestride de hermed forbundne Forretninger. Men jeg erkjender forøvrigt villigt, at, efterat navnlig Landmilicefondet og Seindrulleringsfondet, hvor Cassererforretningerne hidtil ere blevne bestride af de 2 Embedsmænd, hvorom her er Tale, ere udgaaede af Justitsministeriets Resfort og overgaaede til Finantsministeriet, saa udfordre de tilbageblevne Forretninger ikke 2 Embedsmænd, opførte med de Gager, hvortil de nu ere ansatte, og jeg skal derfor, naturligviis ved indtrædende Vacance, være forberedt paa at gjøre et andet hensigtsmæssigt Forslag til disse Forretningers Bestridelse. Under Forudsætning af, at der ikke vil møde nogen Vanskelighed i saa Henseende, kan jeg naturligviis ikke finde Noget at erindre mod det saaledes fremsatte Forslag.

Der er endelig en Post, som jeg ikke kan lade uberørt, den nemlig, der er opført under Nr. 8, hvor der er foreslaaet en Nedfattelse i de saakaldte Extraudgifter fra 1400 Rbd. til 1000 Rbd. Jeg maa i saa Henseende tillade mig at oplyse, at denne Sum for de saakaldte Extraudgifter hidrører fra 3 forskellige Poster, som tidligere vare opførte i Budgettet. Der var nemlig under det tidligere danske Cancelliet ved Normalreglementet normeret til Salair for Extraarbejde og andre Udgifter 2,200 Rbd., til Bibliothekets Fond 400 Rbd. og til det saakaldte Cancellifond 1000 Rbd. hvilket sidste i Særdeleshed var bestemt til at afholde de

Udgifter, som foresaldt under Cancelliets egen nærmeste Omraade, saasom til Gratialer, til Skrivere og andre Mænd, der vare ansatte under Collegiets Resfort, naar de sædvanlige Gager ikke syntes tilstrækkelige i Forhold til det Arbejde, man forbrede udført. Disse 3 Poster, tilsammen 3,600 Rbd., bleve, da Cancelliets geistlige Departement i 1848 gif over til Kirke- og Undervisningsvæsenet, allerede formindskede med det Beløb, som ansaaes passende at kunne tilkomme Kirke- og Undervisningsministeriet, nemlig respective med 440 Rbd., 80 Rbd. og 200 Rbd., saaledes at dengang blev tilbage 2,880 Rbd. for disse 3 Poster; men, da man troede, at disse Poster dog vilde være mere, end Justitsministeriet behøvede, gjorde jeg ved det paafølgende Finantsforslag Forslag om at nedsette disse 2,880 Rbd. til 2,120 Rbd. Nu gif senere et af Justitsministeriets Departementer over til Indenrigsministeriet, og som Følge deraf, uagtet det kun var det ene af Departementerne, blev $\frac{1}{3}$ af disse Udgifter overført til Indenrigsministeriet, og der er altsaa ifødetfor de 2,120 Rbd. blevet opført med et rundt Tal den Sum 1400 Rbd., ved disse 3 forskellige Poster, som tidligere under Cancelliet beløb sig til 3,600 Rbd. Tildeels som en Følge heraf og tildeels fordi man antog, at Summerne vare rigeligt beregnede, eller idetmindste rigeligere, end det behøvedes, ere disse 3 Summer reducerede til 1400 Rbd., og jeg maa bede at fastholde dette, naar der nu bliver Spørgsmaal om en yderligere Nedfattelse. Forsaavidt der af det ærede Udvalg er blevet fremhævet, at der af denne Post udredes Udgifter, som henhøre under andre Poster t. Ex. Understøttelseskaasen og Contoirembdsmændenes Lønning o. s. v., saa hidrører dette derfra, at de 1000 Rbd., som vare bestemte til det saakaldte Cancellifond og senere Justitsministeriets Fond, netop vare bestemte til at forbedre Lønninger for Skrivere og andre Mænd under Cancelliet, naar Forretningernes Omfang gjorde det ønskeligt, at de fik en lille Forbedring i deres Løn. Det ansaaes desforuden hensigtsmæssigt, at disse Mænd fattes i de til deres Stilling svarende Raar paa denne Maade, fremfor at Lønnen selv blev forøget; det er Mænd, som ikke ere